ילד טרמפולינה

שמחה פרידמן ושי וינר

אני ילד טרמפולינה
כל היום קופץ על הכסא
גם הגננת כבר הבינה
אם יש כפתור אני עוד אנסה

כי אני ילד טרמפולינה
שלפעמים הולך על הקצה
מזל שאמא האמינה
שיום אחד על זה עוד אפצה

בכל יום בבית ספר
קוראים אותי לסדר
רוצים שאעמוד פה בכללים
אבל אם יש כדור בחדר
קופץ לי שם התדר
ותיכף יישברו כמה כלים

זה לא בכוונה בכלל
כי יש לי איזה כוח-על
חשמל בתוך צנצנת
ולפעמים הוא משתחרר
כמו ברק חוזר
ואין לי פעמון לדלת

ומישהו כועס עליי תמיד
וזה עצוב לי וגם קצת מפחיד
אז לפעמים אני רוצה רק להגיד ש....

אני ילד טרמפולינה
כל היום קופץ על הכסא
גם דודה חנה כבר הבינה
אם יש כפתור אני עוד אנסה

כי אני ילד טרמפולינה
וכל יום מחדש אני רוצה
מזל שסבתא האמינה
כי מי שמחפש בסוף מוצא

ויום אחד הלכתי
לסבא במושב
מאוד שמח שבאתי לבקר
ואיכשהו תפסתי
לסוס שם בזנב
עד שכמעט בעט לי בסנטר

וסבא הוא פרץ בצחוק
אמר תגיע עוד רחוק
כי יש בך שלהבת
תדע לך הסוס דוהר
כשהוא לא מוותר
והקטר מושך רכבת

וסבא העניק לי אז חיבוק
וזה הדליק בי שוב את החיוך
יש מישהו שרואה את זה הפוך

כי אני ילד טרמפולינה
כל היום קופץ על הכסא
גם השכונה שלי הבינה
אם יש כפתור אני עוד אנסה

כי אני ילד טרמפולינה
כל יום מחדש אני רוצה
מזל שאמא האמינה
כי מי שמחפש - בסוף מוצא!

"מה מצחיק? ספר לנו, שגם אנחנו נצחק!"
"רגע, מי מנהל פה את השיעור, אני או אתה?"
"כמה פעמים אפשר לומר לך לשבת בכסא?"
"רגע אחד של שקט, זה מה שאני מבקש!"

אבל היום כבר התבגרתי כך אומרים
צברתי הצלחות והישגים
ובחיוך קטן אני נזכר ש...

הייתי ילד טרמפולינה
שכל היום קופץ על הכסא
היום אני צועד קדימה
הולך אל החלום ומנסה

אני ילד טרמפולינה
אומרים שאני איש של מעשים
מזל שאמא האמינה
עכשיו זורמות לה מחמאות אל הכיסים